

ИЛЯ ИЛФ, ЕВГЕНИЙ ПЕТРОВ ВТОРА МЛАДОСТ

Превод от руски: Любомир Методиев, 2003

chitanka.info

Полските гарвани долетяха в Колоколамск. Беше светъл, леден пролетен ден, птиците кръжаха над града и с резки гласове въздаваха хвала на градските власти. Колоколамските птички подобно на гражданите с цялата си душа обичаха властимащите.

През деня по склоновете на булевард Старорезимен вече бърбеха ручейчета и миналогодишната трева надигаше глава.

Но не пролетният вятър, не виковете на гарваните и не опитите на река Сбруя преждевременно да разчупи леда предизвикаха в града трескаво настроение. Втресе и раздруса града съобщението на Никита Псов.

— Извор! Извор! — викаше Никита и се носеше по улиците, като събаряше градските луди, тропаше по прозорците и нахълтваше в къщите на съгражданите си. — С очите си го видях!

На въпросите на гражданите Никита Псов не отговаряше, конвулсивно размахваше ръце и се устремяваше по-нататък. След него тичаше все повече и повече нарастваща тълпа.

Кой знае още колко щяха да се носят любопитните граждани след обезумелия Псов, ако пътя им не беше препречил доктор Гръм, изскочил по бяла престилка от къщурката си.

— Тпруу! — каза доктор Гръм.

И всички спряха. А Никита започна несвързано да се моли и да се бие по гърдите с две ръце.

— Е — строго попита докторът, — кажи ми, клонке палестинска, какво става?

Гръм обичаше да украсява речта си със стихотворни цитати.

— На Приключенска избликна извор — убедено възкликна Никита. — С очите си го видях!

И гражданинът Псов, прекъсван от удивени възгласи, доложи на обществото, че като се отбил по пиянски работи в сляпата уличка Приключенска, се събудил на земята от съприкосновението с нещо горещо. Какво било неговото, на Псов, изумление, когато открил, че лежи в мътновата гореща вода, която бликала направо от земята.

— Тогава аз, разбира се, скочих — завърши Никита, — и чувствам, че ревматизмът ми е изчезнал, сякаш не го е имало. С очите си видях!

И Псов започна да произнася най-страшни клетви в потвърждение на случилото се с него чудо.

— У дома децата дотърчаха — заяви доктор Гръм, — това ако не нарзан, то поне е кажи-речи боржом^[1].

Доктор Гръм изтича за инструментите си и след час на Приключенска не можеше да се промъкне дори мишка, толкова много хора се бяха стълпили край извора.

Докторът, разтворил полите на бялата си престилка, седеше на земята край самия извор, водата от който излиташе в невисока парабола и вече беше образувала порядъчна локва. Гръм на бърза ръка правеше изследвания.

— Чували ли сте вие — каза той, когато най-после стана, — чували ли сте вие отвъд гората нощен глас? Чували ли сте, че този извор е, кажи-речи, десет пъти по-добър от нарзана? Тълпата ахна. И докторът започна да съобщава резултатите от анализа.

— Натри хлорати — 2,7899! Натри бикарбонати — 10,0026. Фери бикарбонати — 3,1267, кали хлорати — 8,95.

— Колко хлорати? — развълнувано попита мосю Оригинал, който отдавна бъркаше с пръст в кипящите води на извора.

— Осем цяло и деветдесет и пет стотни! — победоносно отговори Гръм. — Бурята с мъгла небето крие^[2].

— Какво ти небе! — ахна Оригинал. — Това всичко покрива! Това е богатство!

— Свършено е с Кисловодск! — каза докторът. — При такива въглеродородно-алкални данни нашият извор докрай лекува подагра, хирагра, затлъстяване, захарна болест, мигрена, полово безсилие, трахома, циреи, катар на стомаха, краста, ангина и сибирска язва.

Тълпата силно се раздвижи. Едва докторът започна да изброява болестите и Никита Псов хвърли кожухчето си, направо по гащи скочи в жълтеникавата вода и започна да се плиска в нея с такова усърдие, сякаш беше решил да се избави наведнъж и от хираграта, и от половото безсилие, и от ангината, и от сибирската язва. Изворът се запени и всички изведнъж усетиха острия му лечебен мирис.

Мнозина граждани събличаха връхните си дрехи, за да могат да се топнат в извора и да върнат юношеското си здраве. Насърчаваше ги Псов, който излезе от водата треперещ и вече беше започнал да се покрива с ледена корица.

Но тук на неорганизираното ползване на благата от извора беше сложен край. При тълпата се върна изтичалият за началника на милицията мосю Оригинал и с помощта на пъргавия Разграниченски за миг изтласка хората от уличката, сложи бариера и окачи дъсчица с надпис:

КОЛОКОЛАМСК
радиоактивен курорт
„ВТОРА МЛАДОСТ“

Главен директор — др. Оригинал
Началник АФО — др. Разграниченски
ВХОД ЗАБРАНЕН

Омърлушената тълпа се сбута зад бариерата, като се стараше да се промъкне по-близо до курорта „Втора младост“. Притиснал корем до бариерата и източил дълга шия, стоеше съвършено зашеметен от неочаквания развой на събитията доктор Гръм. Гледайки с неவிждащи очи, Разграниченски го побутваше назад.

— А аз? — питаше докторът натъжен.

След дълъг разговор с Оригинал, по време на който събеседниците се потупваха по раменете и отчаяно квичаха, Оригинал се смили и на дъсчицата се появи нова точка:

Зав. медицинско-правовата и методично-санитарната
част д-р Гръм

Администрацията веднага разпредели помежду си функциите и въодушевено се захвана с пропагандирането и експлоатацията на новия курорт.

Оригинал шеташе като квачка. Той купи от града множество бирени шишета и организира бутилирането на лечебната вода, като започна да я продава по половин рубла бутилката. Това наистина беше

по-скъпо от боржоми, но се обясняваше със свръхестествените свойства на минералната напитка.

На въпроса, къде ще отидат получените пари, главният директор отговори, че 60% ще отидат за подобряване бита на курортния персонал, а с останалите ще бъде построена лечебна зала и ще бъдат поканени от Москва оперетна трупа и писателят Пилняк да прочете цикъл разкази за бита на мадагаскарските средняци.

Завеждащият медицинско-правовата и методично-санитарната част доктор Гръм също не дремеше. В анкетната зала на военизираните курсове по декламация и пеене той за една вечер прочете три лекции: „Колоколамският курорт вчера, днес и утре“, „На прага на красотата и здравето“ и „За какво си ми даден, живот“.

От последната лекция, пък и от първите две ставаше ясно, че животът е даден на гражданите, за да консумират новата минерална напитка „Втора младост“.

Слепи бандуристи^[3] вече възпяваха бъдещето на Колоколамск, въртейки ръчките на скърцащите си инструменти, печалбата на главния директор вече достигна прилична сума и започнаха спорове за принципите на разпределението и между участниците в новото предприятие, когато изведнъж дивният лечебно-показателен, методично-санитарен, радиоактивен и целебен замък рухна.

В задънената уличка Приключенска дойдоха водопроводчици, изпратени от отдел „Комунално стопанство“, наслагах се прегради, изхвърлиха бариерата и заявиха, че трябвало да поправят разбитата отходна тръба на номер три. Те свършиха работата си за половин час, след което целебният извор секна завинаги.

След доктора търговец тичаше тълпа граждани, успели да си пийнат от радиоактивната водица. Той прехвърляше всичко на Никита Псов. Но към него гражданите не можеха да предявят претенции.

Като разбра в каква вода се е къпал, Никита падна на легло и се заоплакваше от ревматични болки, като шумно стенеше.

---

[1] Известни марки руска минерална вода — Бел.ред. ↑

[2] цитат от стихотворение на Пушкин — „Буря мглою небо кроет“. Същия цитат използва и Булгаков в „Майстора и Маргарита“ — Бел.ред. ↑

[3] (В речника на Дал пише: „музикално оръдие, много приличащо на лютня или балалайка, със закръглено тяло и метални струни: на нея се свири с перце като на турска домбра. По-рано бандуристи е имало във всеки порядъчен богаташки дом на Малорусия и т.н.“ Какви ръчки са въртели бандуристите, не е ясно — Бел.бълг.ред.) ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.